

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СЛОВАЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО НАПИСАННЯ, ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ
КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ
за другим (магістерським) рівнем вищої освіти**

Ужгород – 2023

УДК

378.2(076):001.89

Петріца Н. М., Юсип-Якимович Ю.В., Буднікова Л. Т. Методичні рекомендації щодо написання, оформлення та захисту кваліфікаційних робіт за другим (магістерським) рівнем вищої освіти для здобувачів вищої освіти спеціальності 035.Філологія, спеціалізацій 035.036. Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша - словацька та 035.038. Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша-чеська. Ужгород, 2023. 50 с.

Укладачі: Петріца Н. М., доцент, кандидат філологічних наук, завідувач кафедри словацької філології;

Юсип-Якимович Ю.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри словацької філології;

Буднікова Л.Т., кандидат філологічних наук, доцент кафедри словацької філології.

Рецензенти:

Пахомова С.М., доктор філологічних наук, професор Інституту україністики філософського факультету Пряшівського університету (Словаччина).

Тиховська О.М., доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури ДВНЗ «УжНУ»

Обговорено і затверджено на засіданні кафедри словацької філології
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
«15» травня 2023 р., протокол №7.

Рекомендовано до друку Вченою радою філологічного факультету
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
«19» травня 2023 р., протокол № 7.

©Петріца Н.М., Юсип-Якимович Ю.В., Буднікова Л.Т., 2023 р.

© ДВНЗ «Ужгородський національний університет», 2023 р

ЗМІСТ

Вступ	4
I. Підготовка та етапи виконання магістерської роботи.....	8
1.1. Вибір теми.....	8
1.2. Складання робочих планів.....	10
1.3. Пошук наукової джерельної бази.....	12
1.4. Робота над рукописом.....	17
II. Структура і зміст дипломної роботи	21
III. Вимоги до оформлення дипломної роботи	25
IV. Захист кваліфікаційної роботи.....	28
V. Критерії оцінювання дипломної роботи	34
VI. Перевірка дипломних робіт на академічний плагіат	36
VII. Список рекомендованої літератури.....	38
VIII. Додатки	40

ВСТУП

Кваліфікаційні роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти є завершальним етапом освіти випускника магістратури. Це одна із спеціальних форм наукової роботи, що має свої кваліфікаційні ознаки. Виконання дипломної роботи має сприяти систематизації, закріпленню й розширенню теоретичний знань, практичних навичок та інших компетентностей зі спеціальності, їх застосуванню при виконанні конкретних наукових завдань; розвитку навичок самостійної роботи й оволодіння методикою дослідження і проведення експерименту при вирішенні наукових проблем, поставлених у дипломній роботі (проекті).

У науковій практиці поняття «дипломна робота» дослідження, проект, що виконується студентом-випускником для отримання диплома магістра філології.

Кожне наукове дослідження від творчого задуму до остаточного оформлення наукової праці має неповторну специфіку. Однак усі вони наділені загальними особливостями, які охоплюють універсальні послідовні процеси. Логіка наукового дослідження чи з агальна схема наукового дослідження включає:

1. Вибір теми, обґрунтування її актуальності і визначення рівня її розробленості; вибір об'єкта, предмета, окреслення мети і завдань дослідження.

2. Нагромадження необхідної наукової інформації, пошук, вивчення й аналіз літературних та інших джерел з теми дослідження; вибір напрямів дослідження з огляду на його мету.

3. Відпрацювання гіпотези й теоретичних передумов дослідження, визначення наукового завдання.

4. Вибір методів дослідження, які є інструментами здобуття фактичного матеріалу, необхідною умовою досягнення поставленої мети.

5. Оброблення й аналіз результатів експериментального дослідження.

6. Написання тексту роботи, оформлення її вступу і висновків, опис

використаних джерел і створення додатків.

7. Підготовка до захисту і захист наукового дослідження.

Написання дипломних кваліфікаційних робіт має на меті систематизувати, закріпити, розширити теоретичні та практичні знання зі спеціальності, виявити навички застосування цих знань при вирішенні конкретних наукових завдань. Майбутнім магістрам філології важливо розвивати навички самостійної роботи, опановувати методiku дослідження та експериментування, з'ясувати підготовленість до самостійної роботи.

Виконання кваліфікаційних робіт є обов'язковим елементом процесу навчання, фінальною формою підготовки. Як правило, магістерських працях повинні бути реалізовані такі вимоги:

- актуальність,
- новизна тематики, відповідність сучасному стану і перспективам розвитку науки, практичним завданням і загальним цілям магістерської роботи;
- вивчення й критичний аналіз монографічної та періодичної літератури згідно з темою дипломної роботи;
- вивчення й характеристика історії та сучасного стану проблематики дослідження;
- характеристика предмета, об'єкта, мети, завдань, методів дослідження;
- узагальнення результатів, обґрунтованість висновків і практичних рекомендацій.

Тематика кваліфікаційних робіт за другим (магістерським) рівнем вищої освіти щорічно заздалегідь визначається кафедрою і затверджується радою факультету. При виборі теми слід урахувати її відповідність рівню розвитку сучасної науки, актуальним напрямам наукових досліджень, з яких спеціалізується кафедра, можливостям забезпечення студентів-магістрантів науковим керівництвом.

Допущена кафедрою до захисту дипломна робота направляєтся деканом факультету або, за узгодженням з ним, завідувачем кафедри на рецензію. Склад рецензентів затверджує декан факультету на підставі рекомендацій завідувача

кафедри. Нерідко до рецензування залучають викладачів з інших кафедр, які мають необхідну підготовку, досвід наукового дослідження з відповідної тематики. Практикується і зовнішнє рецензування. Рецензентами у таких випадках виступають кваліфіковані спеціалісти наукових закладів, спеціалісти виробництва, викладачі інших вищих навчальних закладів.

У відгукові рецензент обов'язково відзначає:

—правильність формулювання теми, ступінь її вивчення, правомірність визначення головних проблем, глибину й послідовність їх розкриття;

-знання випускником наукової літератури з тематики, що досліджується;

—новизну та оптимальність формулювання і розв'язання наукової проблеми;

—співвідношення (взаємозв'язок) теоретичної і професійної частин: наскільки правильно і глибоко в теоретичній частині аналізуються проблеми, як у професійній частині реалізуються висновки, зроблені в теоретичній частині.

Традиційно рецензенти звертають увагу на особистісний аспект дослідження конкретної проблеми, культуру мислення дипломника, роботи з науковим і довідковим апаратом, актуальність і новизну його висновків. Не залишаються поза їх увагою структурні, стильові особливості роботи.

Якість кваліфікаційних робіт дипломних робіт залежить не лише від вдалого добору необхідних матеріалів, а й від умілого використання їх, чіткої організації, систематичності й послідовності викладу, правильного оформлення наукового апарату. Тому важливим етапом підготовки дипломної роботи є складання її плану, продумування композиції та ін.

До написання роботи можна приступати лише після завершення добору й вивчення фактичного матеріалу, необхідного для розв'язання обраної проблеми. Значний за обсягом і різноманітний за змістом матеріал має бути чітко систематизований, послідовно викладений. При цьому розв'язання основних питань не повинно залишити поза увагою деталі.

Саме такій меті служить складання розгорнутого, логічно розгалуженого плану. План має передбачати порядок і послідовність викладу матеріалу. Він

дисциплінує магістранта й одночасно є достатньою підставою для обговорення роботи з науковим керівником. Розгорнутий і чіткий план полегшує сприйняття при читанні написаної роботи. Необхідний він у всіх видах творчих робіт. У ньому мають бути відображені її основні структурні частини (розділи), позначені римськими або арабськими цифрами. Кожен розділ може містити підрозділи (параграфи), позначені відповідно до їх обсягу арабськими цифрами, цифрами з дужками, літерами тощо.

Кожна структурно виокремлена частина наукової роботи має свої цілі та зміст.

У вступі визначають мету і завдання, об'єкт і предмет дослідження, обґрунтовують вибір та актуальність теми, відзначають новизну, теоретичну цінність і практичну значущість роботи, описують принципи, методи та прийоми дослідження, особливості композиції, характеризують фактичний матеріал і джерела дослідження. За можливості наводять дані про апробацію проблеми.

Перший розділ найчастіше буває оглядовим, у ньому розкривають історію питання. Здебільшого він є своєрідним викладом оцінного характеру наукових досліджень у конкретній сфері з одночасним окресленням кола нерозв'язаних проблем, меж явища, яке досліджує автор роботи, розкриттям теоретичних передумов вивчення проблеми.

У другій і в наступних главах автор описує процес, висвітлює методіку і техніку дослідження, досягнутий результат.

Висновки призначені для підсумків дослідження: формулювання узагальнення, передбачення перспектив подальшої роботи в межах зазначених проблем.

Середній обсяг дипломної роботи обмежується 60 - 90 сторінками машинописного тексту (на гуманітарних факультетах можливий дещо більший обсяг у зв'язку з необхідністю наведення великої кількості прикладів, ілюстрацій).

I. ПІДГОТОВКА ТА ЕТАПИ ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

1.1. Вибір теми

Покликана засвідчити відповідний рівень фахової освіти студента. Вимоги щодо її змісту, творчого характеру, теоретичної і практичної значущості результатів є значно вищими, ніж вимоги до дипломної роботи. Темі магістерських робіт визначає вищий навчальний заклад. Однак студент-магістрант має право запропонувати свою тему роботи, належно обгрунтувавши її доцільність.

Вибір теми має винятково велике значення. Її необхідно визначити і затвердити на початку магістерської підготовки. Найчастіше їх обирають, послуговуючись рекомендованим відповідними профільюючими кафедрами вищого навчального закладу переліком. При виборі теми враховують тривалість пошуків у відповідній сфері знань, досвід виступів з науковими повідомленнями, можливо, публікації. Певну роль відіграє психологічна налаштованість дослідника-початківця. Одні з них сміливо готуються долати перешкоди, усвідомлюючи, що входження в науку вимагає значного напруження творчих сил, ініціативи, фантазії, організаторських здібностей, належних загальнонаукових і спеціальних знань. Інші стверджують, що в природі та суспільстві все вже вивчено, а тому навіть найнаполегливіші їх старання очікуваних результатів не дадуть. Одні автори магістерських робіт виходять з міркувань, пов'язаних із необхідністю отримати магістерський ступінь, інші розглядають їх як можливість реалізувати власні наукові ідеї та задуми. Саме такі дослідники працюють цілеспрямовано, часто досягаючи значних результатів.

Досвід переконує, що раціональніше обрати вужчу тему, оскільки це є однією з передумов глибокого її опрацювання. Багато вчених пропонують магістрантам досліджувати найактуальніші теми сучасної науки і техніки. Такі рекомендації часто мають неабияку цінність для молодих людей, які

збираються присвятити себе науковій праці. Обрати тему магістерської роботи пошукачеві можуть допомогти такі процедури:

1. Перегляд каталогів захищених робіт, ознайомлення з уже виконаними на кафедрі роботами.

2. Ознайомлення з новітніми результатами досліджень у суміжних галузях науки і техніки, оскільки на межі різних галузей знань можна знайти нові, часом неочікувані рішення.

3. Оцінка методів дослідження у конкретній галузі науки, передбачення можливості застосування методів, які засвідчили свою ефективність у суміжних галузях.

4. Перегляд відомих наукових рішень за допомогою нових методів, з нових теоретичних позицій, із застосуванням нових суттєвих фактів. Вибір теми з нових позицій, на більш високому рівні.

Істотно допомагають при виборі теми ознайомлення з аналітичними оглядами, статтями у спеціальній періодиці, консультації зі спеціалістами-практиками, в процесі яких можна виявити маловивчені важливі питання.

Теми магістерських робіт закріплюють за студентами на основі їх особистих заяв.

Обравши тему, магістрант повинен визначити мету, конкретні завдання та аспект її розроблення. Для цього йому необхідно з'ясувати, в чому полягають суть запропонованої ідеї, її теоретична новизна й актуальність, практична цінність теми.

Науковим керівником магістерської роботи призначають, як правило, професора чи доцента кафедри, у сфері наукової компетенції якої спеціалізується магістрант, а для робіт, що виконуються на межі наукових напрямів, — одного чи двох наукових консультантів. Науковий керівник допомагає магістрантові оцінити можливі варіанти рішень. Проте прийняття рішення є прерогативою дослідника. Тільки автор роботи відповідає за прийняті рішення, за правильність отриманих результатів та їх інтерпретацію.

1.2. Складання робочих планів

У науці можливі і випадкові відкриття, але наукове дослідження не повинно орієнтуватися на випадковості. Лише чітко сплановане дослідження забезпечує пізнання нових об'єктивних закономірностей дійсності. Важливу роль відіграє і планування творчого процесу студента-магістранта. Розпочинається воно зі складання *робочого плану*, який можна вважати своєрідною наочною схемою дослідження. Його використовують на перших стадіях дослідження, маючи змогу ескізно уявити проблематику дослідження у різних варіантах, що суттєво полегшує науковому керівнику оцінку загальної композиції та рубрикації майбутньої роботи.

Розробляють робочий план за безпосередньої участі наукового керівника, розпочинаючи його з визначення теми, тобто задуму майбутнього наукового дослідження. Основою такого задуму нерідко може бути гіпотеза (припущення). Але навіть за таких умов є змога систематизувати й узгодити всю роботу.

На перших етапах робочий план лише в загальних аспектах характеризує предмет дослідження, надалі він може зазнати уточнень, проте основне завдання роботи загалом повинно залишатися незмінним.

Робочий план може мати довільну форму. Складається він з переліку вертикально розташованих рубрик, пов'язаних внутрішньою логікою дослідження конкретної теми. Розташування рубрик вказує на їх доцільність і значущість. З огляду на це часто механічно переставляють рубрики, намагаючись знайти найточнішу для конкретного дослідження схему їх розташування. До складу робочого плану бажано включати заголовки, не лише виділені в окремий рядок, а й набрані в підбір із текстом, заголовки — текстові виділення (слова та словосполучення тексту, що визначають тему фрагмента). Це дає змогу зорієнтуватися, чи однакове підпорядкування невеличких заголовків у різних главах, параграфах магістерського дослідження.

На пізніших стадіях дослідження складають *план-проспект* — реферативний виклад розташованих у логічному порядку питань, за якими в майбутньому буде систематизовано зібраний фактичний матеріал. План-проспект є основою для оцінки науковим керівником відповідності роботи магістранта меті й завданням майбутнього дослідження. На його підставі можна буде робити висновки про основні положення магістерської роботи, принципи розкриття теми, побудову та співвідношення обсягів її частин. Практично план-проспект становить чорновий варіант роботи з реферативним розкриттям змісту її глав і параграфів. Доцільність плану-проспекту зумовлюється і можливістю систематичного включення в нього нових даних, завдяки чому він набуває необхідної структурно-фактологічної завершеності.

Після складання плану роботи магістранту необхідно з'ясувати логічну послідовність передбачених процесів. Залежно від можливостей їх порядок може змінитись. Головне, щоб за певний період часу вони всі були здійснені.

Розкриття проблеми повинно відбуватися у певній логічній послідовності: поки не опрацьовано, наприклад, перший розділ, не можна переходити до другого. Важливо навчитись дошукуватися у будь-якій роботі головного, вирішального. На основі такого методичного підходу слід розглядати стратегію і тактику наукового дослідження. Це означає, що досліднику необхідно визначити генеральну мету своєї роботи, сформулювати центральне завдання, виявити всі доступні резерви для реалізації задуму та ідеї, обрати необхідні методи і прийоми дій та знайти найзручніший час для здійснення кожної операції.

Це аж ніяк не дає права ігнорувати другорядні завдання. Навпаки, стратегія і тактика наукового дослідження вимагає, щоб, концентруючись на виконанні основних розділів плану, дослідник не забував про додаткові його аспекти, те, що інколи необачно називають «деталлями», «дрібницями».

У творчому дослідженні план завжди має динамічний, рухливий характер. Він не може і не повинен обмежувати розвиток ідеї, задумів дослідника за збереження наукового напрямку дослідження. План має бути гнучким,

відкритим для доповнень. При складанні його магістранту необхідно ретельно обміркувати те, що йому вже відомо з теми, і те, що необхідно з'ясувати, і на цій основі визначити початок і послідовність пошукових дій.

Науковий керівник координує складання робочого плану, допомагаючи при цьому підібрати необхідну літературу, довідкові, статистичні та архівні матеріали, інші джерела, консультує магістранта з усіх питань, з яких у нього виникають труднощі. Особливо важлива роль керівника в оцінюванні змісту виконаного дослідження, наданні згоди на допуск магістерської роботи до захисту.

1.3. Пошук наукової джерельної бази

Ознайомлення з опублікованою літературою, що стосується теми дослідження, розпочинається з розроблення ідеї — задуму потенційного наукового дослідження, втіленого у темі та робочому плані. Усвідомлення ідеї майбутнього дослідження передує цілеспрямованому пошуку літературних джерел відповідної тематики, аналізу матеріалу, що міститься в опублікованих роботах вчених. Це особливо важливий пізнавальний етап, адже основні аспекти проблеми майбутнього дослідження майже завжди сформульовані в працях, результати яких уже опубліковані.

Вивчення наукової літератури є серйозною роботою. Статтю або монографію доцільно читати, роблячи відповідні нотатки. У власному примірнику журналу, книги можна робити помітки на полях, що суттєво полегшує пошук необхідних матеріалів.

Вивчення наукових публікацій, як правило, охоплює такі етапи:

- загальне ознайомлення з роботою за її змістом;
- побіжний перегляд усього тексту;
- послідовне читання матеріалу;
- вибіркове читання будь-якої частини твору;
- виписування матеріалів, що становлять особливий інтерес;
- критичне оцінювання, редагування занотованого фрагменту тексту

майбутньої магістерської роботи.

Нерідко під час вивчення наукових публікацій застосовують прийом, за яким сторінку зошита поділяють навпіл вертикальною рисою. З лівого боку від неї занотовують прочитане, з правого — свої міркування, підкреслюючи особливо важливі фрагменти текстів.

Вивчення першоджерел не передбачає прямого їх копіювання. Передусім воно повинно конкретизувати напрям наукового пошуку магістранта, стимулювати його власні думки, послужити основою отримання нового знання. Безперечно, у процесі дослідження проблеми буде використано не всю інформацію, що міститься в першоджерелах, а лише ту, яка безпосередньо стосуватиметься теми магістерської роботи. Отже, раціональним критерієм оцінки прочитаного є реальна змога використати його у магістерській роботі.

Особливо ретельно слід виписувати цінні для магістерської роботи фрагменти літературних джерел, дбаючи про абсолютну їх ідентичність з оригіналом і правильне бібліографічне оформлення. Працюючи над конкретним розділом, питанням, важливо постійно простежувати їх зв'язок із проблемою загалом, а розроблюючи широку проблему, вміти поділити її на частини, детально обмірковуючи кожен з них.

Традиційно значна частина отриманих даних виявиться некорисною: дуже рідко вони використовуються повністю. Саме тому відбір та оцінка інформації стають одним з головних етапів роботи. Наукова робота передбачає частину чорнової роботи, пов'язаної з підбором основної та додаткової інформації, її узагальненням і наданням їй зручної для аналізу й висновків форми. Добір наукових фактів є далеко не простою, не механічною, а творчою, аналітичною справою, яка розгортається на основі глибокого знання та усвідомлення головної мети наукової роботи. У цій роботі вчений схожий на будівельника складної, оригінальної споруди, який дбайливо впорядковує за чітким планом необхідні деталі.

Збирати слід лише наукові факти, а не будь-яку інформацію.

Науковий факт (лат. factum—зроблене) —складова наукового знання, що відображає об'єктивні властивості речей та процесів, на основі яких визначають закономірності явищ, вибудовують теорії, формулюють закони.

Поняття «науковий факт» значно ширше, багатогранніше, ніж поняття «факт» — подія, явище; реальність, дійсність. Наукові факти характеризуються такими ознаками, як новизна, влучність, об'єктивність, достовірність.

Новизна наукового факту визначає принципово нове, раніше не відоме явище, предмет або процес. Вона не обов'язково передбачає наукове відкриття, а засвідчує наявність нового знання про певні процеси, події, явища, об'єкти. Нові наукові факти мають велике пізнавальне значення, що вимагає їх обліку та критичної оцінки. В одних випадках знання нових фактів розширює уявлення про реальну дійсність, в інших — збагачує можливості для її модифікації, у третіх — насторожує, спонукає до обачливості, щоб нові знання про природу речей не заподіяли лиха людині і людству. *Влучність наукового факту* свідчить про відповідність (точність, чіткість, відображення) суті процесу, явища, події, особливостей об'єкта. Вона характеризується як якісно, так і кількісно. *Об'єктивність наукового факту* є мірою його реального буття незалежно від людської свідомості. *Достовірність наукового факту* характеризує його безумовне реальне існування, що підтверджується при побудові аналогічних ситуацій. За відсутності такого підтвердження виникають сумніви щодо достовірності наукового факту. Значною мірою вона залежить від достовірності, цільового призначення першоджерел, особливостей уміщеної в них інформації. Безперечно, засноване державними органами, громадськими організаціями, навчальними закладами офіційне видання публікує матеріали, правдивість яких не повинна викликати сумнівів.

Добираючи факти, необхідно дотримуватися максимальної наукової об'єктивності. Не слід ігнорувати факти лише тому, що їх важко пояснити або знайти їм практичне застосування. Насправді навіть досить масштабні наукові факти через недостатнє розкриття їх значення часто не були використані на практиці.

Заслуговують на довіру і монографія (наукове видання, що вичерпно і всебічно досліджує певну проблему), збірник наукових праць, який містить дослідницькі матеріали установ, навчальних закладів або громадських організацій з важливих наукових та науково-технічних проблем.

Достовірність наукових статей залежить від їх видів та належності до природничої, технічної, гуманітарної галузей науки тощо.

Теоретична стаття з гуманітарних наук значно більше, ніж стаття науково-технічна, насичена розмірковуваннями, порівняннями, словесними доказами. Достовірність її змісту залежить від достовірності використаної в ній вихідної інформації. Для такої статті надто важливою є позиція, світогляд автора, від яких залежатиме об'єктивність наукових даних, влучність міркувань і висновків. Усе це зобов'язує до ретельного аналізу, виваженої оцінки характеру роботи, з'ясування істинності суджень її автора.

Доповіді на наукових конференціях, як і статті, також наділені різною мірою достовірності. Одні можуть містити обґрунтовані, доведені, апробовані знання (відомості), інші — питання постановочного характеру, пропозиції тощо.

На особливу увагу заслуговує інформаційна стаття, яка здебільшого містить оперативний, актуальний, стислий виклад певних фактів, повідомлення про подію, явище.

Про достовірність вихідної інформації можна судити не лише за характером першоджерела, а й за професійними характеристиками автора, його належністю до певної наукової школи.

У всіх випадках необхідно відбирати лише найсвіжіші дані, найавторитетніші джерела, обов'язково зазначаючи, звідки взяті матеріали. Дібрані з літературних джерел факти слід оцінювати критично, пам'ятаючи, що наука, техніка, культура постійно розвиваються, збагачуючись новими знаннями. Те, що донедавна вважалось абсолютною істиною, через деякий час може бути розцінено як абсурд.

Особливою формою фактичного матеріалу є цитата (лат. *сіо* — наводжу, проголошую) — дослівний фрагмент тексту, чийсь слова, що наводяться

письмово або усно, органічно доповнюючи текст роботи. Використовують їх для того, щоб без перекручувань, власних трактувань передати думку автора першоджерела, для ідентифікації поглядів при зіставленні різних точок зору тощо. Цитати є необхідною опорою автора роботи у процесі аналізу та синтезу інформації. Відштовхуючись від них, можна створити систему переконливих доведень, необхідних для об'єктивної характеристики явища, яке спостерігається і досліджується. Нерідко автори досліджень вдаються до цитувань авторитетів у конкретній галузі знань для посилення своєї позиції. Водночас утрата чуття міри у використанні цитат може суттєво зашкодити науковій роботі. Тому завжди, перед тим як вдатися до цитування, автор повинен під різними кутами зору перевірити його доцільність, уникати псевдотлумачень джерел. В одних випадках із першоджерела можуть бути взяті слова, які не відповідають поглядам його автора, в інших — цитати обмежуються словами, що містять лише частину думки, наприклад ту, яка найбільше відповідає інтересам автора роботи. Іноді в цитаті викладається точка зору не на той предмет, що розглядається у новому дослідженні. Можливі й інші смислові розходження.

Крім прямого цитування, часто застосовують переказ тексту першоджерела, що теж нерідко призводить до викривлення його змісту, тому текст-інтерпретація має бути ретельно звірений із першоджерелом.

Відібраний фактичний матеріал необхідно зареєструвати. Найпоширенішими формами реєстрації є:

— занотовування результатів експериментальних досліджень, вимірів і спостережень, нотатки в польових щоденниках та записниках;

— виписки з документів, що належить проаналізувати, літературних джерел (статей, книг, авторефератів, дисертацій та ін.).

Виписаний текст повинен супроводжуватися зазначенням джерела запозичення, що, за необхідності, полегшує його пошук.

Одночасно з реєстрацією матеріалу необхідно групувати, зіставляти його, порівнювати отримані цифрові дані тощо. Особливе значення при цьому має

класифікація, без якої неможливі наукові вивірені, аргументовані, переконливі висновки. Класифікація полегшує пошук шляхів розв'язання наукової проблеми, раніше не помічені зв'язки та взаємозалежності. Її здійснюють протягом усього процесу вивчення матеріалу. Вона є стрижнем методології кожного наукового дослідження.

1.4. Робота над рукописом

Якою б ретельною не була підготовча робота, якими б результативними не були дослідницькі процедури, загальну оцінку магістерській роботі виставляють на підставі написаного і захищеного тексту. Тому підготовка її рукопису є особливо важливим етапом, який не тільки дає змогу належно осмислити, оцінити, інтерпретувати результати досліджень, а й засвідчує культуру думки, науковий стиль магістранта.

Підготовка тексту магістерської, як і будь-якої іншої наукової роботи, є тривалим, багатоаспектним процесом. А остаточному (чистовому) її варіанту передують підготовка чорнового рукопису, який потім доводиться весь час збагачувати інформацією, вдосконалювати композиційно, а за потреби — і по кілька разів переписувати.

1.4.1. Підготовка чорнового рукопису та викладення наукових матеріалів

Чорновий рукопис бажано виконувати на папері стандартного формату. Аркуші паперу слід заповнювати лише з одного боку, щоб за необхідності можна було робити різні вставки, вносити інші корективи у текст, не переписуючи сторінку спочатку. Як правило, у чорновий текст доводиться вносити різноманітні зміни, доповнення, тому цілком заповнювати сторінку не слід. Важливе значення має композиція (розташування) тексту, ілюстрацій тощо на сторінці, що дає змогу відразу зацентрувати головні ідеї, поняття, спостереження, висновки. Часто для виокремлення важливої частини тексту використовують колір, маркер та інші засоби.

Працюючи над текстом, необхідно весь час стежити, щоб не відійти від теми, задуму роботи, поступово наближаючись до найважливіших її висновків. Адже, як свідчить практика, часто автори, захопившись одним-двома аспектами, побіжними, хоч і привабливими, ідеями, отримують у результаті текст, в якому упущено ключові моменти дослідження.

Підготовку тексту недоцільно розпочинати зі вступу. Його краще написати пізніше, коли вже викристалізуються і будуть осмислені результати роботи. Спершу необхідно поміркувати над тим, що вже відомо з теми роботи і що потрібно з'ясувати. Ці міркування цілком досить занотувати не розлогими фразами, а ключовими словами, словосполученнями.

Далі належить визначити найлогічнішу послідовність викладу результатів дослідження, звернувши особливу увагу на його початок і розвиток.

Компонування основної частини роботи доцільно розпочати з розкриття стрижневих її думок, які можуть бути сформульовані короткими абзацами на окремих аркушах паперу або в текстовому редакторі.

Чорновий варіант основної частини варто підготувати якомога раніше, оскільки від тривалості роботи над ним залежатиме його остаточна якість.

Після завершення роботи над основним текстом доходить черга до підготовки завершальної його частини, що дасть змогу переконатися, наскільки сформовані у ній висновки відповідають меті й завданням магістерської роботи. Осмисливши підготовлений чорновий варіант, приступають до написання вступу, в якому стисло формулюють мету, завдання, актуальність, новизну роботи, можливість застосування її результатів на практиці.

Далі настає не менш важливий етап у підготовці магістерської роботи — редагування написаного. Завдання його полягає в забезпеченні лаконічності, прозорості, смислової чіткості, мовно-стилістичної культури тексту. Кожен його абзац повинен містити самостійну думку, а вже перша його фраза — свідчити, про що йтиметься у ньому.

Потім було б добре відкласти на певний час роботу. Це дуже корисно, адже, повернувшись до неї пізніше, можна буде об'єктивно сприйняти

написаний текст, переконатися в доцільності й побачити можливості поліпшення його змісту.

При підготовці тексту важливо прислухатися до порад керівника, хоч прийняття остаточного рішення залежить безпосередньо від автора роботи. Іноді між керівником і його підопічним можливе і розходження у поглядах на результати дослідження, конструктивне, взаємозацікавлене обговорення яких прислужиться на користь роботі.

Кожен дослідник прагне донести до читача свої думки в найдоступнішому і зрозумілому вигляді. Одні з них вважають, що для цього досить стисло розкрити структуру дослідження й детально викласти остаточні результати; інші — неначе запрошують читача до своєї творчої лабораторії, не поспішаючи, підводять його від одного етапу до іншого, детально та послідовно викладаючи методи своєї роботи, її надбання і недоліки. Перший варіант часто використовують автори наукових монографій, розрахованих на порівняно вузьке коло спеціалістів. У магістерській роботі бажано використати другий варіант, у процесі реалізації якого автор має змогу повніше розкрити свої здібності до науково-дослідної роботи, виявити масштаб мислення, глибину наукової ерудиції в конкретній галузі науки та спеціальні знання з питань магістерської роботи.

Виклад змісту магістерської, як і будь-якої іншої наукової роботи, здійснюють з використанням таких прийомів:

— послідовний прийом. Використання його вимагає системної і тривалої роботи, оскільки поки її автор не закінчить черговий розділ, він не може перейти до наступного. Проте для підготовки одного розділу інколи доводиться використати кілька варіантів, зосередившись на найефективнішому. А протягом цього часу матеріал, який майже не вимагає чорнової обробки, чекає своєї черги, що іноді породжує певні труднощі;

— орієнтований на цілісність прийом (з подальшим опрацюванням кожної глави). Використання його потребує майже вдвічі менше часу на підготовку чистового матеріалу, адже спочатку пишуть всю роботу, деталь-

но аналізуючи потім її частини, вносячи відповідні коригування, виправлення, доповнення;

— вибірковий прийом. Автори, які його використовують, пишуть глави окремо в будь-якій зручній для них послідовності, найчастіше орієнтуючись на готовність фактичних даних.

Кожен із варіантів має свої переваги і недоліки. Вибір конкретного з них чи поєднання прийомів є прерогативою автора наукової роботи з огляду на особливості наукового матеріалу, який перебуває у його розпорядженні, особистих схильностей. Головне, щоб він був найоптимальнішим у конкретній ситуації.

Рукопис магістерської роботи, крім основної частини (один-два чи більше розділів), має охоплювати такі композиційні елементи:

- вступ;
- висновки та пропозиції (висновки);
- бібліографічний перелік використаних літературних джерел;
- додатки (таблиці, схеми, діаграми, інструкції та ін.);
- показчики (предметні, іменні показчики мов, формул, таблиць, схем тощо).

Перед тим як переходити до остаточного опрацювання чорнового рукопису, корисно обміркувати з науковим керівником основні позиції змісту магістерської роботи.

1.4.2. Робота над чистовим варіантом рукопису

Внесення необхідних правок у чорновий варіант рукопису завершується підготовкою його чистового варіанту. Але це ще не означає, що робота вже цілком готова для захисту чи оприлюднення. Настає дуже важливий етап — шліфування тексту рукопису, під час якого перевіряють і критично оцінюють міркування, висновки, формули, таблиці, кожне речення, слово. Іноді під час цієї роботи авторові доводиться вносити суттєві зміни у великі фрагменти

тексту, оптимізуючи логіку викладу, аргументації, стилістичні прийоми, коригуючи суперечливі місця, повтори, тощо.

Доречно ще раз перевірити, наскільки назва роботи та назви глав і параграфів відповідають їх змісту, уточнити їх композицію, розташування матеріалів та рубрикацію, а також достовірність аргументів на захист своїх наукових позицій. Корисно ставитися до роботи критично, що теж допомагає уникнути багатьох її вад.

II. СТРУКТУРА І ЗМІСТ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

Оскільки магістерська робота є кваліфікаційною працею, її оцінюють не лише з точки зору теоретичної наукової значущості, актуальності теми, прикладного значення отриманих результатів, а й за рівнем її загальнометодичної підготовки, яка передусім виявляється в її композиції.

Композиція чи структура наукової роботи — послідовність розташування її частин: основного тексту (глав і параграфів), довідково-супроводжувального апарату.

Канонізованої композиції магістерської роботи немає. Кожен автор може обирати будь-який порядок організації наукових матеріалів, на власний розсуд забезпечувати їх розташування і внутрішній логічний зв'язок, дбаючи передусім про повноту, послідовність розкриття свого творчого задуму і цілісність його сприйняття читачем. Традиційно композиційна структура магістерського дослідження складається з таких послідовно розташованих елементів:

1. Титульна сторінка.
2. Назва.
3. Вступ.
4. Розділи основної частини.
5. Висновки.

6. Бібліографічний перелік.

7. Додатки.

8. Показчики.

Відкриває магістерську роботу титульна сторінка, яка заповнюється за певними правилами. У верхньому полі вказують повну назву навчального закладу або наукової установи. Верхнє поле із зазначеним текстом відокремлюють від іншої частини титульної сторінки суцільною рисою. Далі в називному відмінку вказують прізвище, ім'я, по-батькові магістранта.

У середньому полі подають назву магістерської роботи, яка має бути короткою, влучною, відповідною її основному змісту. Дуже короткі назви наукових робіт свідчать про вичерпну повноту дослідження. Магістерські роботи висвітлюють здебільшого вузькі теми, тому їх зміст має бути конкретним, для його позначення необхідно більше слів. Не варто використовувати у назві роботи невизначені формулювання («Аналіз деяких питань...»), штаповані словосполучення («До питання про...», «Матеріали до...»). Конкретизує назву роботи підзаголовок, який має бути коротким, влучним, не перетворюючись при цьому на нову назву. Далі, ближче до правого краю титульної сторінки, подають прізвище та ініціали наукового керівника, його вчене звання й науковий ступінь. У нижньому полі вказують місце виконання магістерської роботи та рік її написання (без слова «рік»).

За титульною сторінкою подають зміст, у якому наводять усі заголовки дослідження (крім підзаголовків, набраних у підбір з текстом) із зазначенням сторінок, з яких вони починаються. Заголовки змісту мають бути ідентичними заголовкам у тексті. Скорочувати чи надавати їм іншої форми, послідовності та підпорядкованості порівняно із заголовками в тексті не можна.

Заголовки однакових ступенів рубрикації розташовують один під одним. Назви кожного наступного ступеня зміщені на три-п'ять знаків праворуч відносно заголовків попереднього ступеня. Всі заголовки розпочинають з великої літери без крапки в кінці. Останнє слово кожного заголовка з'єднують крапками з номером сторінки, яка йому відповідає, у стовпчику праворуч.

П.1. У вступі до роботи обґрунтовують актуальність обраної теми, мету й завдання дослідження проблем, формулюють її об'єкт і предмет, розкривають обраний метод (методи), повідомляють теоретичну значущість і прикладну цінність отриманих результатів, репрезентують положення, винесені на захист.

Вступ є особливо відповідальною частиною роботи, він не лише орієнтує читача в подальшому розкритті теми, а й містить необхідні її кваліфікаційні характеристики. Розпочинають його з обґрунтування **актуальності** обраної теми; вона повинна бути вказана на початку будь-якого дослідження. Стосовно магістерської роботи вона засвідчує вміння автора обрати тему, усвідомлення її наукової і соціальної значущості, характеризує його наукову та професійну зрілість. Висвітлення актуальності має обмежуватись однією-двома сторінками машинописного тексту, в яких висвітлюється суть проблемної ситуації. Формулювання суті наукової проблематики, на пізнання якої зорієнтована магістерська робота, розгортається через визначення межі між знанням і пізнанням про предмет дослідження.

Проблему часто ототожнюють з питанням (тільки важливішим, складнішим), яке необхідно вирішити.

Це не зовсім так, оскільки специфічною ознакою проблеми є те, заради розв'язання чого необхідно вийти за рамки існуючого знання. Часто при цьому доводиться обґрунтовувати нову теорію, концепцію, відкривати новий закон тощо. Для відповіді на питання достатньо існуючого знання, тобто для науки питання не тотожне проблемі.

Обов'язковим елементом **вступу** має бути розкриття дослідженості наукою обраної для магістерської роботи теми. На це спрямований огляд літератури, який може зумовити висновок, що порушена тема не розкрита або розкрита частково чи не в тому аспекті і потребує подальшого дослідження. За неможливості такого висновку подальша робота над обраною темою втрачає сенс.

Огляд літератури має засвідчити ґрунтовне ознайомлення магістранта зі спеціальною літературою, його вміння систематизувати джерела, критично

осмислювати їх, виокремлювати суттєве, оцінювати раніше отримані результати, визначити головне для подальших досліджень. Матеріали огляду слід систематизувати в певній логічній послідовності, а тому перелік та аналіз робіт не обов'язково робити з огляду на час їх виходу у світ.

Оскільки магістерська робота зосереджується на порівняно вузькій темі, то опубліковані праці необхідно розглядати лише в контексті обраної теми, а не з усієї проблематики. Не потрібно викладати як усі відомі магістранту факти, так і ті, що не стосуються його роботи. Але всі хоч трохи цінні публікації, що прямо чи опосередковано пов'язані з темою роботи, мають бути названі й критично оцінені. Інколи пошукач, не знаходячи в доступній йому літературі необхідних відомостей, бере на себе сміливість стверджувати, що саме йому належить перше слово в описуванні явища, що вивчається. Настільки відповідальні висновки можна робити лише після ретельного й усебічного вивчення літературних джерел, консультацій із науковим керівником. В іншому разі можна порушити принцип наукової коректності дослідження.

Від формулювання наукової проблеми та аргументування того, що частина її, яка є темою магістерської роботи, ще недостатньо вивчена і висвітлена, необхідно перейти до визначення мети і завдань дослідження. Як правило, при цьому вказують відповідні аспекти магістерської роботи, послуговуючись словами «вивчити..., описати..., встановити..., з'ясувати..., вивести формулу»...). Завдання необхідно формулювати якомога ретельніше, оскільки опис їх вирішення має скласти зміст глав (розділів) магістерської роботи. Це важливо і тому, що назви глав (розділів), як правило, узгоджуються з формулюваннями завдань дослідження.

Обов'язковим елементом вступу є визначення **об'єкта** (процесу, явища, що створюють проблемну ситуацію та обираються для вивчення) і **предмета** (того сутнісного, що перебуває у межах об'єкта) дослідження.

Уміщені в тексті роботи, додатках таблиці, малюнки, графіки, фотографії мають бути виконані або наклеєні на стандартних аркушах розміром 210x297

мм білого паперу. Підписи та пояснення до фотографій, малюнків виконують з лицьового боку.

Рукопис, малюнки, фотографії не повинні мати пояснень, виправлень олівцем, плям і загинань, накладень літери на літеру, дописування літер чорнилом. Після передрукування текст рукопису необхідно ретельно вичитати, виправивши помилки, неточні формулювання.

Обсяг тексту магістерської роботи суворо не регламентується. Традиційно він обмежується 60 – 90 сторінками машинописного тексту, надрукованого через 1,5 інтервали на стандартних аркушах паперу.

ІІІ. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

Дипломна робота виконується державною мовою або за бажанням студента мовою спеціалізації в друкованому та електронному варіанті. Друкований варіант повинен бути переплетений (тверда палітурка). Дипломну роботу друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210 x 297 мм) через півтора інтервали 14 шрифтом Times New Roman. Текст роботи друкують, залишаючи поля таких розмірів: ліве - 30 мм, праве - 15 мм, верхнє - 20 мм, нижнє - 20 мм. Шрифт друку повинен бути чорного кольору. Щільність тексту всюди однакова.

У викладі матеріалу важливо дотримуватись принципу пропорційності, який полягає у дотриманні пропорцій між обсягами окремих частин роботи. При цьому на вступ і висновки відводиться до 5 сторінок відповідно, на основну частину роботи для магістрів 70-90 сторінок, на титульний лист і зміст роботи - по одній сторінці. За погодженням з науковим керівником можливий інший обсяг дипломної роботи.

Заголовки структурних частин дипломної роботи магістра ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ, ДОДАТКИ, АНОТАЦІЯ пишуть великими літерами з вирівнюванням по центру

та виділяють жирним шрифтом. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапками. Підкреслювати заголовки та переносити слова в заголовку не допускається. Між заголовком розділу, підрозділу та текстом розділу повинен бути один пропущений рядок.

Всі сторінки дипломної роботи магістра повинні бути пронумеровані арабськими цифрами. Цифру, що позначає порядковий номер сторінки, ставлять у верхньому правому куті сторінки. Титульний аркуш не нумерують.

Перелік умовних скорочень ставиться після змісту і включається до загального обсягу роботи. Кожний розділ розпочинають з нової. Номер розділу ставлять після слова "РОЗДІЛ", після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують назву розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: 2.1. (перший підрозділ другого розділу). Далі у цьому ж рядку йде заголовок підрозділу. Підрозділи пишуться на тій самій сторінці, без переносу на нову сторінку.

Бібліографія у дипломній роботі магістра складається відповідно до встановлених правил і містить перелік використаних джерел.

III. 1. Правила оформлення посилань та бібліографічного опису джерел.

Оформлення списку літератури

Список використаних джерел – елемент бібліографічного апарату, котрий містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після висновків. Нині в Україні діють два державні стандарти. Оформлення списку літератури визначають ДСТУ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання» та новіший ДСТУ

8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання». ДСТУ 8302:2015 спрощує вимоги до бібліографічного опису документа, викладені в ДСТУ 7.1:2006, і має рекомендаційний характер. Тобто не буде помилкою оформити перелік позатекстових посилань за вимогами ДСТУ 7.1:2006 чи ДСТУ 8302:2015.

У списку літератури джерела розміщують в алфавітному порядку прізвищ перших авторів заголовків. Нумерація джерел проставляється вручну. Джерела іноземною мовою розміщуються після всіх джерел кирилицею. Не варто додавати до бібліографічного списку наукові праці, на які немає посилання у тексті дипломної роботи і вони фактично не були використані.

Приклади оформлення списку літератури відповідно до чинних ДСТУ представлено в Додатку 3. **Посилання**

Посилання в дипломній роботі робляться тоді, коли в тексті використовують цитати чи вислови, передається своїми словами думка того чи іншого автора, наводяться цифри і факти або використовуються таблиці чи ілюстрації з певного джерела тощо. Посилання в тексті роботи можна подавати тільки у квадратних дужках, наприклад [1], [1; 6], де цифри 1 і 6 відповідають порядковому номеру праці або джерела у Списку використаних джерел. Якщо посилання на джерела підряд з 1 по 6, тоді [1-4]. Посилання на конкретні сторінки наводять після номера джерела через кому з маленької букви “с.”), наприклад: [1, с. 5]. Якщо посилання на кілька праць, вони розділяються крапкою з комою: [1, с. 5; 6, с. 25-33].

Якщо використано відомості, матеріали чи твердження з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць тощо з джерела, на яке дано посилання. Посилання у тексті зазвичай робиться в кінці речення.

Слід давати посилання на джерело при непряму цитуванні – переказі, викладі думок інших авторів своїми словами; при огляді загальних тенденцій наукових досліджень; при зазначенні фактичних даних і результатів попередніх досліджень.

Цитата береться в лапки і обов'язково має посилання на джерело із зазначеним номером сторінки. Цитати звичайно наводять: для підтвердження власних аргументів; як посилання на авторитетне джерело; для критичного аналізу того чи іншого твердження. В інших випадках краще робити непряме цитування.

III. 2. Особливі вимоги при цитуванні

Текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Науковий етикет вимагає точне відтворення цитованого тексту, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст. Цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається.

IV. ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

IV.1. Порядок захисту магістерської роботи. Завершивши технічне оформлення дослідження, магістрант повинен зосередитися на підготовці до захисту магістерської роботи. Вона охоплює оформлення пов'язаних із захистом документів і матеріалів, підготовку до виступу на засіданні Державної комісії та процедуру захисту цієї випускної роботи.

1. Оформлення документів і матеріалів, пов'язаних із захистом роботи. Остаточну підготовлену до захисту магістерську роботу здобувач подає на розгляд своєму науковому керівнику, який повинен зробити письмовий відгук про неї. Пишуть його у довільній формі, маючи на увазі деякі загальні вимоги. Передусім у висновку вказують на відповідність виконаної роботи спеціалізації

і галузі науки, за якими Державній екзаменаційній комісії надано право здійснювати захист магістерських робіт. Далі науковий керівник стисло характеризує виконану роботу, визначає її актуальність, теоретичний рівень, практичну значущість, повноту, глибину, оригінальність розв'язання порушених проблем, оцінює готовність роботи до захисту. Завершується висновок наукового керівника зазначенням ступеня її відповідності вимогам до випускних робіт магістратури.

Магістерська робота обов'язково має бути рецензована. Рецензентом призначають спеціаліста тієї галузі, з тематики якої виконано дослідження. Він повинен кваліфіковано проаналізувати зміст і основні позиції роботи, оцінити актуальність обраної теми, самостійність дослідника в її розкритті, наявність власного погляду, вміння використовувати методи наукового дослідження, ступінь обґрунтованості висновків і рекомендацій, достовірність, новизну та практичну значущість отриманих результатів.

Рецензію як аргументований критичний огляд переваг і недоліків роботи оголошують на засіданні Державної екзаменаційної комісії під час обговорення результатів її захисту. Зміст рецензії доводять до відома автора магістерської роботи не пізніше одного-двох днів до захисту, щоб він міг заздалегідь підготуватися до зауважень рецензента (прийняти або доказово спростувати їх).

В оцінках магістерської роботи науковий керівник, рецензент традиційно послуговуються поняттями «новизна», «актуальність», «практична значущість». Часто вони по-своєму тлумачать їх, що ускладнює об'єктивну оцінку зробленого магістрантом дослідження.

IV.2. Наукова новизна є ознакою, на підставі якої автор має право на використання поняття «вперше», характеризуючи отримані результати і здійснене ним дослідження загалом. Поняття «вперше» означає відсутність у науці подібних результатів. Вперше можна дослідити оригінальну тему в певній галузі наукового знання, що раніше не досліджувалась. У багатьох науках наукову новизну підтверджує наявність вперше сформульованих та обґрунтованих теоретичних засад, впроваджених у практику методичних

рекомендацій, від яких суттєво залежить досягнення нових соціально-економічних результатів. Новими можуть бути лише ті позиції дослідження, які сприяють розвитку науки або окремих її напрямів.

IV. 3. Актуальність теми дослідження означає її важливість, злободенність на конкретний момент. Вона не має нічого спільного з політичною кон'юнктурністю, хоч непоодинокі спроби ототожнювати їх відомі й вітчизняній історії науки. Політизований підхід в оцінці актуальності наукової роботи призводить до звуження напрямів наукових досліджень, ігнорування тих галузей, які не відповідають ідеології правлячої партії. Усе це зумовлює необ'єктивність наукових розробок або дискримінаційні заходи проти науковців, які не могли піти супроти істини.

Оцінюючи *практичну значущість теми*, виходять із того, наскільки результати успішно здійсненого дослідження можуть бути використані у відповідній сфері економічного, соціального буття людини, суспільства.

Завершену магістерську роботу разом із довідкою про виконання індивідуального плану з професійної освітньої програми магістра, висновками наукового керівника магістранта і рецензією спеціаліста передають до Державної екзаменаційної комісії. На її засіданні відбувається захист магістерської роботи за традиційною процедурою. Головним документом, яким під час захисту послуговується магістрант (зачитує або переказує його), є компонент його доповіді.

IV. 4. Підготовка магістранта до виступу на засіданні Екзаменаційної комісії. Напередодні захисту магістерської роботи магістрант повинен підготувати доповідь, яку йому належить оприлюднити на засіданні Державної екзаменаційної комісії. Зміст доповіді покликаний розкрити суть, теоретичне й практичне значення результатів здійсненої магістрантом дослідницької аналітичної роботи.

Структурно доповідь складається з трьох частин, кожна з яких поділяється на самостійні смислові блоки (рубрики), які, попри те, повинні бути логічно

взаємопов'язаними, репрезентувати єдність, що сукупно характеризує зміст здійсненого дослідження.

Перша (вступна) частина доповіді в основному повторює вступ магістерської роботи. Рубрики її відповідають тим змістовим аспектам, якими охарактеризовано актуальність обраної теми, описано наукову проблему, сформульовано мету роботи. У ній репрезентують методи, за допомогою яких отримано фактичний матеріал дослідження, а також розвивають і коментують загальну структуру магістерської роботи.

Наступна частина доповіді є найбільшою за обсягом. Головне її завдання — послідовно, згідно з логікою дослідження охарактеризувати кожен главу магістерської роботи, звернувши особливу увагу на її підсумкові результати, а також на критичні зіставлення й оцінки.

Закінчується доповідь заключною частиною, яку формують, орієнтуючись на текст висновків роботи. У ній наводять загальні висновки, не повторюючи узагальнень, зроблених при характеристиці глав основної частини, й основні рекомендації.

Текст доповіді можуть супроводжувати додаткові матеріали (схеми, таблиці, графіки, діаграми), які автор використовує для підтвердження своєї позиції, обґрунтування висновків, запропонованих рекомендацій.

Після укладення тексту виступу доцільно підготувати письмові відповіді на питання, зауваження та побажання, наявні у відгуку на роботу офіційного рецензента. Письмова форма підготовки відповідей необхідна для того, щоб під час захисту зайве хвилювання не завадило спокійно відповідати на запитання. Відповіді мають бути короткими, чіткими й добре аргументованими. У них можна посилатися на текст роботи, що надає їм більшої переконливості, підкреслює достовірність результатів дослідження.

Готуючись до захисту магістерської роботи, бажано ще раз уважно переглянути текст дослідження, зробити необхідні помітки на сторінках, покласти в потрібних місцях закладки. Особливу увагу варто звернути на аналітичні таблиці, графіки і схеми, що містять у наочній і сконцентрованій

формі найважливіші результати роботи. Окремі матеріали бажано підготувати для демонстрації в залі засідання Державної екзаменаційної комісії. Вони повинні бути оформлені так, щоб пошукач міг демонструвати їх без особливих ускладнень, з максимальною зручністю для всіх присутніх у залі.

IV. 5. Процедура публічного захисту магістерської роботи

Захист магістерської роботи відбувається на засіданні Державної екзаменаційної комісії.

Захист магістерської роботи здійснюється публічно. За своїм характером він є науковою дискусією, що відбувається у вимогливій, принциповій і водночас доброзичливій атмосфері з дотриманням вимог наукової етики. Головні його перипетії стосуються аналізу достовірності, обґрунтованості зроблених у магістерській роботі висновків і рекомендацій. Засідання Державної екзаменаційної комісії розпочинається з оголошення її головою назви роботи, прізвища, імені, по-батькові автора, інформації про наявність необхідних у справі документів та про навчальні здобутки магістранта (успішність, тексти публікацій (якщо вони є), виступи на тему роботи на засіданнях наукових товариств, наукових гуртків та ін.). Потім слово для повідомлення основних результатів наукового дослідження надають самому магістранту. Свій виступ він вибудовує на основі читання (краще переказу) раніше підготовлених тез доповіді, намагаючись виявити високий рівень теоретичної підготовки, ерудицію, здатність доступно інтерпретувати основні наукові результати дослідження. Передусім він має зосередитись на головних підсумках здійсненої роботи, на сформульованих та обґрунтованих ним теоретичних і прикладних положеннях. За необхідності можна скористатися додатково підготовленими кресленнями, таблицями і графіками, слайдами, кіно- та відеороликами, плакатами та ін. Усі ці матеріали повинні бути чітко і лаконічно оформлені, щоб магістрант міг без особливих ускладнень їх продемонструвати, а вони були доступними присутнім.

Оцінка магістерської роботи залежить не лише від змісту, переконливості доповіді, а й від того, наскільки вправно представить її на засіданні Державної екзаменаційної комісії пошукач, наскільки компетентно, впевнено відповідатиме він на поставлені запитання, коментуватиме дискусійні положення. Для цього йому необхідно володіти і послуговуватися правилами публічного виступу.

Переконливості доповіді магістранта надає чіткість, лаконічність, граматична правильність висловлювань. Це зовсім не означає, що доповідь має бути спрощеною за формою. Навпаки, вона має відповідати всім критеріям наукової доповіді, бути глибокодумною, добре аргументованою.

Виголошувати її необхідно впевнено, виразно, дбаючи про оптимальні темп, гучність, інтонацію. Поспішливість промовця, ковтання закінчень слів, надмірно тихий голос відчутно знижують ефект доповіді. Аудиторії, перед якою відбувається захист наукових робіт, як правило, імponує спокійна, виважена, за потреби пристрасна манера викладу пошукача. Абсолютно неприпустиме порушення норм літературної мови, зокрема вживання сленгу (жаргону), неправильних наголосів у словах тощо.

Готуючись до виголошення наукової доповіді, магістрант повинен зважити на такі рекомендації:

— усі цифри в тексті занотовувати лише прописом, уникаючи необхідності рахувати нулі;

— підкреслювати найважливіші фрази, словосполучення, слова;

— при друкуванні залишати широкі поля, щоб можна було доповнити написане коментарями;

— під час виголошення доповіді значно ефективніше спрацьовує повторювання іменників, уникнення вживання займенників;

— використовувати прості слова й прості стверджувальні речення;

— не переобтяжувати текст підрядними реченнями. Не варто ігнорувати манеру поведінки на трибуні,

вибір одягу, зачіски тощо. Як відомо, зовнішня елегантність, охайність, що гармонують зі шляхетними манерами пошукача, позитивно налаштовують Державну екзаменаційну комісію, всіх присутніх у залі до нього і до змісту його повідомлення.

Виголошуючи доповідь з трибуни, магістранту іноді доводиться звертати увагу за допомогою указки на зображені на плакатах, малюнках об'єкти, спускатися з трибуни, щоб написати на дошці формули, пояснювати особливості експоната тощо. Будь-які його рухи повинні бути раціональними, ситуативно виправданими, не відволікати увагу від головного.

Після виступу магістранта голова зачитує письмовий висновок наукового керівника, відгук офіційного рецензента на виконану магістерську роботу, надає слово її автору для відповіді на запитання, коментарів, зауважень і побажань. Далі розгортається дискусія, в якій мають право брати участь усі присутні на захисті.

Члени Екзаменаційної комісії та запрошені на захист особи в усній формі можуть ставити різні запитання з порушених у дослідженні проблем, сподіваючись на компетентні, коректні відповіді магістранта, надати які є його обов'язком. Від повноти відповідей також залежить сукупна оцінка магістерської роботи.

V. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

Екзаменаційна комісія при визначенні підсумкової оцінки дипломної роботи враховує змістовні аспекти роботи та якість захисту роботи. При оцінюванні дипломної роботи беруться до уваги:

- вміння автора стисло, послідовно й чітко викласти сутність та результати дослідження;
- обґрунтованість дипломної роботи, логічність поставлених завдань і шляхи їх вирішення;
- змістовність і цілісність структури дипломної роботи;

- логічний зв'язок між проблемою і розподілом дипломної роботи на розділи та підрозділи;
- оригінальність, правильна визначеність об'єкта і предмета дослідження;
- вміння знаходити і опрацьовувати наукову інформацію;
- використання сучасних методів обробки й аналізу інформації;
- надійність методів дослідження та достатність глибини дослідження;
- ґрунтовність отриманих теоретичних висновків, чіткість висновків і рекомендацій;
- практична цінність результатів дослідження й можливість їх практичного впровадження;
- наявність всіх необхідних структурних елементів в роботі та їх логічна послідовність;
- відповідність дипломної роботи встановленим вимогам; -загальне оформлення дипломної роботи;
- здатність автора аргументовано захищати свої пропозиції, думки та погляди;
- загальний рівень підготовки автора та володіння культурою презентації.

Результати захисту дипломних робіт оцінюються з використанням Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS) (за шкалою «А», «В», «С», «D», «E», «FX», «F»); національної системи («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»); системи ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (100-бальна шкала).

Оцінка «відмінно» виставляється якщо:

- в дипломній роботі зроблено власну оцінку наукових джерел;
- використані різноманітні сучасні методи дослідження;
- розкриті основні проблеми досліджуваної теми та шляхи їх вирішення;
- зроблено власний аналіз та на його основі аргументовано пропозиції за темою дипломної роботи.

Оцінка «добре» виставляється якщо:

- в дипломній роботі зроблено аналіз наукових джерел;
- самостійно підібрано та проаналізовано підібраний матеріал;

- зроблено висновки та пропозиції, але вони не є достатньо аргументованими.

Оцінка «задовільно» виставляється якщо:

- в дипломній роботі прореферовано опубліковані наукові джерела;
- використані тільки деякі методи наукового дослідження;
- нерозкриті всі основні проблеми досліджуваної теми та шляхи їх вирішення;
- сформульовані висновки без їх необхідного обґрунтування.

Оцінка «незадовільно» виставляється якщо:

- робота виконана з порушенням авторського права, має ознаки плагіату;
- зміст, текст і якість дипломної роботи не відповідають реальним відповідям студента при її захисті;
- дипломна робота здана не вчасно або не відповідає формальним вимогам.

VI. ПЕРЕВІРКА ДИПЛОМНИХ РОБІТ НА АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ

Перевірці на академічний плагіат підлягають кваліфікаційні (дипломні) роботи (далі - Роботи) здобувачів вищої освіти.

1. Терміни перевірки для кваліфікаційних робіт – за 5 днів до попереднього захисту робіт при Комісії з викладачів кафедри/наукових керівників

Перевірка Робіт здобувачів освіти на унікальність проводиться на основі наданого електронного варіанту роботи у форматах *.docx (*.doc) або *.pdf, за допомогою відповідних систем.

Здобувач освіти у встановлений термін подає Роботу в електронному варіанті (формат – *.pdf, *.docx, *.doc) відповідальній особі, яка призначається розпорядженням завідувача кафедри.

Протягом 3-5 днів відповідальна особа здійснює інтернет-перевірку роботи на унікальність та на наявність академічного плагіату. На підставі результатів комп'ютерної перевірки кваліфікаційної, навчальної роботи на унікальність видається довідка. Довідка та електронний варіант звіту, що згенерований програмою про перевірку у форматі *.pdf передаються на кафедру.

Рекомендовані показники унікальності текстів для кваліфікаційних робіт здобувачів освіти: - понад 90% – текст вважається унікальним; - від 75% до 90% – унікальність тексту задовільна, слід перевірити наявність посилань на першоджерела; - від 60% до 75% – довідка та звіт про перевірку роботи подаються на кафедру із обов'язковим зазначенням низького рівня унікальності тексту; - менше 60% – довідка та звіт про перевірку роботи не подаються на кафедру у зв'язку з недостатнім рівнем унікальності тексту; - більше ніж 20% запозичень з одного джерела – довідка та звіт про перевірку роботи не подаються на кафедру у зв'язку з недостатнім рівнем унікальності тексту.

Кафедра не розглядає питання про допущення кваліфікаційної роботи до захисту без наявності довідки та звіту про унікальність роботи. За результатами експертної оцінки кафедра може прийняти рішення про: – недопущення роботи до захисту внаслідок копіювання роботи (або її частини) іншого автора, поєднання власного та запозиченого тексту, перефразування без оформлення цитування та посилань; – зниження оцінки роботи через неналежне оформлення цитування та посилань; – допущення роботи до захисту.

У разі незгоди з рішенням кафедри автор роботи, яка перевірялася, має право на апеляцію. Апеляція подається особисто автором роботи на ім'я декана філологічного факультету ДНВЗ УЖНУ у триденний термін після оголошення результатів перевірки. У разі надходження апеляції, наказом декана створюється комісія для розгляду апеляції. Персональний склад членів комісії формується з досвідчених та авторитетних педагогічних та науково-педагогічних працівників факультету, а також включає представника органу студентського самоврядування. До складу комісії можуть включатися, за їх згодою, інші особи, які не є співробітниками ДНВЗ УжНУ. Апеляція розглядається апеляційною комісією у тижневий термін з наступного дня після виходу наказу декана про створення апеляційної комісії, якщо інший термін не зазначено в наказі. Висновки апеляційної комісії оформлюються відповідним протоколом.

VII. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Загнітко А. П. Сучасні лінгвістичні теорії : монографія. Вид. 2-ге, випр. і доп. Донецьк : ТОВ „Юго-Восток, Лтд”, 2007. – 219 с.
2. Зеленько А. С. Загальне мовознавство. Навчальний посібник. К.: Знання, 2010. (Історія та методи).
3. Кочерган М. П. Основи зіставного мовознавства : [підручник]. К.: Академія, 2006. 424 с.
4. Мацько Л. Українська наукова мова: навч. посібн. Тернопіль: Підручники і посібники, 2011. – 271 с.
5. Селігей П. О. Світло і тіні наукового стилю: монографія. К.: Вид. дім „Києво-могилянська академія”, 2016. – 627 с.
6. Селіванова О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд). К. : Фітосоціоцентр, 1999. – 148 с.
7. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля. К, 2006. – 716 с.
8. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава: Довкілля. К, 2010. – 843 с.
9. Benčo J. Metodológia vedeckého výskumu. Bratislava: IRIS, 2001. 194 s.
10. Gonda V. Ako napísať a úspešne obhájiť diplomovú prácu. 5. vyd. Bratislava: Elita, 2006. 135 s.
11. Jurášová K. I., Dědová M. Manuál k vypracování závěrečných a kvalifikačních prác. Trnava: Filozofická fakulta Trnavské univerzity v Trnave, 2015. 72 s.
12. Kapounová J., Kapoun P. Bakalářská a diplomová práce. Nakladatelství Grada 2017. 136 s.
13. Katuščák D. Ako písať záverečné a kvalifikačné práce. 3. vyd. Nitra: Enigma, 2005. 162 s.
14. Kubátová H. Rukověť autora diplomky Univerzita Palackého. 2009. 122 s.

Інформаційні ресурси

1. Bibliografie české lingvistiky / [Електронний ресурс] / Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky. – Режим доступу: <https://bibliografie.ujc.cas.cz/search-form>
2. Český národní korpus [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.korpus.cz/>
3. Dotazy z jazykové poradny [Електронний ресурс] / Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky. – Режим доступу: <https://dotazy.ujc.cas.cz/>
4. Elektronické slovníky a zdroje [Електронний ресурс] / Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky. – Режим доступу: <http://www.ujc.cas.cz/elektronicke-slovniky-a-zdroje/>
5. Internetová jazyková příručka [Електронний ресурс] / Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky. – Режим доступу: <http://prirucka.ujc.cas.cz/>
6. Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ujc.avcr.cz/>
7. Slovníkový portál Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV. URL: <https://slovník.juls.savba.sk/>
8. Slovenská reč. URL: <https://www.juls.savba.sk/ediela/sr/>

VIII. ДОДАТКИ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СЛОВАЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

ПРИЗВИЩЕ, ІМ'Я, ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ

ТЕМА РОБОТИ

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеня магістр

спеціальність 035. Філологія

спеціалізація 035.036. Слов'янські мови та літератури (переклад включно),

перша – словацька

або

спеціалізація 035.038. Слов'янські мови та літератури (переклад включно),

перша – чеська

Науковий керівник – Прізвище, ім'я, по батькові
науковий ступінь, вчене звання, посада

Ужгород – 2023

(зворотний бік титульного аркуша)

Регістрація _____

(номер)

« ____ » _____ 20__ р. _____

(підпис лаборанта кафедри)

(прізвище, ініціали)

Дипломна робота допущена до захисту

Завідувач кафедри _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(науковий ступінь, вчене звання)

« ____ » _____ 20__ р.

Рецензент _____

(підпис)

(прізвище, ініціали)

(науковий ступінь, вчене звання)

Виконавець _____

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Зразок оформлення розділів та підрозділів роботи

ЗМІСТ

ВСТУП.....

РОЗДІЛ 1.

1.1.

1.2.

РОЗДІЛ 2.

2.1.

2.2.

РОЗДІЛ 3.

3.1.

3.2.

ВИСНОВКИ.....

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....

ДОДАТКИ

РОЗДІЛ 1
ПОСТМОДЕРНІЗМ

1 пропуск

1.1. Ознаки постмодернізму.

Приклад оформлення списку використаної літератури

Приклади оформлення списку використаних джерел за ДСТУ 7.1:2006

Один автор	Жадан С. Список кораблів: нові вірші, 2018-2019 / Сергій Жадан ; картини К. Косьяненко. - Чернівці: Meridian Czernowitz, 2020. - 152, [3] с.
Два і три авторів	Шліхта Н. В. Виховуємо академічну доброчесність в школі: методичні вказівки для вчителів / Наталя Шліхта, Ірина Шліхта. - Київ : [б. в.], 2019. - 81 с.
Чотири та більше авторів	Професійна та корпоративна етика : навчальний посібник / [В. Г. Нападиста, О. В. Шинкаренко, М. М. Рогожа та ін.; наук. ред. В. І. Панченко]; Міністерство освіти і науки України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка. - Київ: Київський університет, 2019. - 367 с.
Збірники праць та періодичні видання, серійні видання	Сучасне мистецтво : науковий збірник / Національна академія мистецтв України, Ін-т проблем сучас. мистецтва ; [редкол.: В. Д. Сидоренко (голова) та ін.]. — Київ : ІПСМ НАМ України, 2004. – Вип. 3. – 2006. – 111 с.
Матеріали конференцій	Історія філософії та історії філософій : тези 13-ої міжнародної наукової конференції "Філософія: нове покоління" (Київ, НаУКМА, 1-2 листопада 2018 р.) / [упоряд. О. Сирбу ; рец.: С. Л. Йосипенко, В. І. Менжулін] ; Нац. ун-т "Києво-Могилянська академія". - Київ : [Пульсари], 2019. - 298, [1] с.
Багатотомні видання	Мова: класичне–модерне –постмодерне : збірник наукових праць / [редкол.: Ожоган В. М. (відп. ред.) та ін.] ; Нац. ун-т «Києво-Могилян. акад.». – Київ : [Сік груп Україна] : Дух і Літера, 2014–2016. – Вип. 1. –2014. – 206 с. ; Вип. 2. – 2016. – 424 с.
Статті та розділи з книг	Агеєва В. П. Доктор Парадокс / Віра Агеєва // Спрага музики : [вибрані твори] / В. Домонтович ; передм., упорядкування

	Віри Агеєвої. - Київ : Комора, 2017. - С. 5-25.
Статті із журналів та збірників	Моренець В. П. Про свідомість і розуміння / Володимир Моренець // ЩЕ (цінності, ідентичність, мислення, воля...) : науково-навчальний посібник / [упоряд.: В. Моренець, О. Саврук ; наук. ред. В. П. Моренець] ; Києво-Могилян. бізнес-школа (kmb), Нац. ун-т "Києво-Могилянська академія". - Київ : [НаУКМА], 2018. - С. 284-307.
Словники	Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. – К. : Карпенко, 2007. – 219 с.
Електронні ресурси	Огаркова Т. А. Поміж вигадкою та істиною - практика написання есею від Тетяни Огаркової [електронний ресурс] // Читомо. - Електронні дані. - 2020. - 3 березня. - http://chytomo.com/pomizh-vyhadkoiu-ta-istynoiu-praktyka-napysannia-eseiu-vid-tetiany-oharkovoi/ - Назва з екрана (переглянуто: 25.01.2021).

Приклади оформлення списку використаних джерел за ДСТУ 8302:2015

Один автор	Пономарів О. Д. Культура слова: мовностилістичні поради. 2-ге вид., стер. Київ : Либідь, 2001. 240 с.
Два і три авторів	Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. Київ : Вид. дім Дмитра Бураго, 2008. 336 с.
Чотири та більше авторів	Сучасна українська мова / О. М. Григор'єв та ін. 3-те вид., перероб. Київ : Либідь, 2005. 488 с.
Збірники праць та періодичні видання, серійні видання	Економічна енциклопедія / за ред. В. В. Шевченка. Київ : Альманах, 2016. 304 с.
Матеріали конференцій	Історія філософії та історії філософій: тези 13-ої міжнародної наукової конференції "Філософія: нове покоління" (Київ, НаУКМА, 1-2 листопада 2018 р.) / [упоряд. О. Сирбу ; рец.: С. Л. Йосипенко, В.

	І. Менжулін]; Нац. ун-т "Києво-Могилянська академія". Київ : Пульсари, 2019. 298 с.
Багатотомні видання	Етимологічний словник української мови : у 7 т. / уклад.: Р. В. Болдирєв та ін. Київ : Наук. думка, 1989. Т. 3 : Кора—М. 552 с.
Статті та розділи з книг	Ярошевич Н. Б., Чубка О. М., Якимів А. І. Інструменти боргового фінансування суб'єктів підприємництва в Україні: правовий статус, структурна динаміка, податкові наслідки. <i>Теорія та методологія формування інвестиційно-фінансової стратегії розвитку національного господарства</i> : монографія / за ред. Л. М. Савчук, А. В. Череп. Дніпро, 2019. С. 55—89.
Статті із журналів та збірників	Зайцева О. М. Варіантність у родовій категоризації іменників: (на матеріалі мовлення сучас. укр. телебачення). <i>Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія «Філологія»</i> . 2018. Т. 21, № 1. С. 121—130.
Словники	Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. К.: Карпенко, 2007. 219 с.
Електронні ресурси	Приймак Д. М., Томіленко О. В., Ковальчук З. Ю. «Підодіяльник»: як правильно сказати українською?. <i>Kyiv Dictionary</i> . URL: https://www.kyivdictionary.com/uk/grammar/uk/how-to-say/pidodijalnyk/ (дата звернення: 09.06.2020).

Зразок оформлення відгуку наукового керівника

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СЛОВАЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ВІДГУК
наукового керівника
на дипломну роботу

Студент (ка): Прізвище, ім'я, по батькові

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Спеціальність: 035. Філологія.

Спеціалізація: 035.038. Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – чеська.

Тема дипломної роботи:

Обсяг та структура роботи, характеристика її розділів:

Відповідність роботи меті та завданням:

Повнота використання фактичних даних:

Рівень сформованості наукового апарату й стилю роботи:

Недоліки:

Загальна оцінка магістерської роботи та висновок про можливість допуску роботи до захисту:

Науковий керівник: _____ Ім'я ПРІЗВИЩЕ
(науковий ступінь, вчене звання)

8.	Структура і логічність композиції роботи	5		
9.	Відповідність обсягу роботи встановленим вимогам	5		
10.	Оформлення списку використаних джерел відповідно до чинних стандартів	5		
Загальна кількість балів				

Висновок:

Рецензент

_____ / Прізвище, ім'я, по батькові
(підпис) *(ПІБ, наук.ступінь, вч.звання)*

Дата: